

bliver. Det var jeg interesseret i at vide noget mere om.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Keld Albrechtsen, om han mener, det er fuldstændig ligegyldigt, om man kalder noget en forfatning, eller om der ikke lige præcis med det ord ønskes udtrykt en bestemt retning af EU-samarbejdet, som i højere grad tager sigte på en egentlig statsdannelse.

Det, der er karakteristisk for dem, der jo ønsker, at det skal være en forfatning, er, at alle de ting, vi normalt forbinder med en selvstændig nation, skal ligge hos EU, som derfor jo er en selvstændig statsdannelse. Derfor er det ikke ligegyldigt. Der er jo en selvfølgelighed og en logik hos dem, der jo også, hvis vi går lidt uden for Danmarks grænser, kæmper for, at det skal hedde en forfatning.

Så vil jeg bare spørge hr. Keld Albrechtsen, om ikke det er rigtigt, at det har været lidt tankevækkende at se den række af danske politiske partier, som ikke har haft noget synspunkt om, at det skulle hedde en forfatning, men finder ud af, at nu er der vist stemning for det i konventet, nu bliver det nok det, det hedder, så må vi hellere sige, at det kan det også sagtens hedde, og det betyder i øvrigt overhovedet ingenting.

Det har været lidt komisk at se det forløb, der har været op til, at politiske partier her i Danmark pludselig finder ud af, at det jo er fuldstændig ligegyldigt, om noget hedder en forfatning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, alle må medgive, at hr. Kristian Thulesen Dahl jo har ret i, at det, vi taler om – og så kan vi kalde det en traktat eller en forfatning – er erkendelsen af, at det er en statsdannelse, vi taler om, en statsmagt, der nu skrives forfatning for – eller traktat eller forfatningstraktat eller grundtraktat, som hr. Poul Nyrup Rasmussen kalder det.

Jeg er da enig med hr. Lars Barfoed i, at det sådan set ikke er etiketten, det handler om, men indholdet. Men indholdet er jo en statsdannelse, og hvis man må erkende det, så bliver det jo endnu mere afgørende vigtigt, om den så får et element af demokrati, eller den ikke gør det.

Jeg vil sige, at det, at man så begynder at snakke om forfatning, giver da dem, som er tilhængere af det projekt, en ekstra pligt til at sikre

demokratiet, og så bliver det da endnu mere forstemmende, hvis man ikke kan støtte et forslag om demokratiske reformer i den proces. Men lad det nu ligge.

Jeg vil bare slutte debatten med at sige til hr. Claus Larsen-Jensen og fru Marianne Jelved, at jeg ikke har truet med noget som helst. Jeg tror, det var fru Marianne Jelved, der var inde på det, nu er hun vist gået, men jeg har ikke truet med noget som helst. Jeg har bare konstateret og sagt til jasiden, at hvis jasiden bliver ved med at sidde på hænderne, hvis regeringen bliver ved med ingenting at foreslå, og det bliver en ny statsdannelse, og det bliver en forfatningstraktat, eller hvad man vil kalde den, og den ikke indeholder noget som helst opgør med det demokratiske underskud, så skal man da ikke være nogen stor profet for at regne ud, hvordan holdningen i befolkningen så vil være til en sådan forfatningstraktat.

Det var bare det, jeg sagde, det var ingen trussel. Det var snarere en opfordring til jasiden om at gøre noget ved tingene, mens der endnu er tid.

Formanden:

Jeg ved ikke, om der står noget om forfatningsdannelse i de forslag til folketingsbeslutning, der er fremsat.

Jeg går i øvrigt også ud fra, at formanden for Europaudvalget vil indkalde til forhåbentlig frugtbare drøftelser i udvalget. Det er jo spørgsmålet, om ikke den videre drøftelse mere hensigtsmæssigt kunne finde sted i udvalget end fortsætte her i salen.

Ønsker hr. Barfoed fortsat ordet? Javel.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg skal i lyset af det, der nu er blevet sagt, gøre det meget kort. Jeg skal bare konstatere over for hr. Keld Albrechtsen, at jeg i hvert fald ikke kan se noget element af statsdannelse i de oplæg, vi har set indtil nu, i hvert fald slet ikke noget, der adskiller den konstruktion, der nu lægges op til, fra den bestående konstruktion. Jeg vil tilføje, at Det Konservative Folkeparti altså allerede tilbage i marts i hvert fald i et oplæg, folketingsgruppen vedtog, udtrykkeligt skrev, at vi ikke så, at det gjorde nogen forskel, om man kaldte det en traktat eller en forfatning, for det var indholdet, der var afgørende. Det er altså ikke en ny opfindelse fra Det Konservative Folkeparti, i lyset af at der er mange, der nu taler om forfatning.